Festivităţile de Miercuri dela Londra

— Urmare din pagina I-a —

ţional Mihai Viteazul, şi unii dintre ei au căzut în rândurile oastei lui. Nu cred că e prilej mai frumos decât azi a le aminti faptele lor şi numele lor: Baskerfield, Hardwick, Thomas Milemer, Robert Mullineus, Thomas Bishop, Francis Compton, George Davison, Nicholas Williams, sunt cea dintâia legătură, jertfă comună care leagă patriile noastre.

De atuncea legăturile între România şi Marea Britanie au fost chemate să se desvolte pe un alt tărîm: acela al păcii şi al propăşirei economice.

Cine ştie să citească istoria va vedea care a fost rolul civilizator al Ţării Mele.

Aşezată, după cum am amintit mai sus, la fruntariile de odinioară ale civilizaţiei occidentale, a frânt în decursul veacurilor de pieptul locuitorilor săi primele brizanturi ale năvălirilor barbare. Aşezată la gura celei mai de seamă căi de comunicaţie a Europei, Dunărea, a fost pismuită din această cauză de vecinii ei şi deci a trebuit să ducă o grea luptă pentru entitatea naţională a poporului său. Iată greutăţile trecutului, iată temeliile pe cari generaţiile abia adormite şi cele de azi lucrează spre a creia un stat puternic, civilizat şi înfloritor şi care având un aşa de frumos trecut de rezistenţă, va şti s'o înfăptuiască cu patriotism şi energie într'un spirit de adâncă voinţă şi dragoste pentru pace.

Dacă am legat aşa de strâns aceste două concepţii: pace şi prosperitate economică, este că nu văd două laturi ale civilizaţiei umane care să fie mai strâns legate.

Prosperitatea economică nu se poate desvolta folositor decât într'un spirit de voinţă fermă de a păstra pacea, şi nu este mijloc mai bun de a păstra pacea de cât prin desvoltarea loială şi echitabilă a schimburilor economice.

Am ferma convingerea că urmând cu hotărîre şi dragoste pe această cale se va progresa rapid pe calea atât de dorită de toate popoarele prietenia şi colaborarea paşnică între state.

Interpenetraţiunea economică, deci de fapt o cunoaştere mai adâncită a nevoilor şi a uzanţelor diferitelor popoare, este o bază solidă de prietenie şi de colaborare.

Eu dau o aşa de mare importanţă desvoltărei acestor relaţiuni, încât nu văd mai folositori şi siguri soli ai păcii între popoare, decât pe negustori.

România, vă pot asigura că este gata de a adopta un atare program de îndată ce va găsi destule şi serioase colaborări.

DOMNILOR,

Puteţi vedea deci că Ţara Mea se rosteşte prin Mine astăzi preconizând o înţelegere de pace pe baze economice.

O fac cu conştiinţa că este una din metodele cele mai sigure spre a promova progresul civilizaţiei umane.

O mai fac fiindcă România are înainte de toate nevoie de o atmosferă paşnică spre a se desvolta şi spre a duce la bun sfârşit lupta de ridicare a forţelor sale materiale şi pentru desăvârşirea progresului său moral şi intelectual. O Ţară nu poate străluci numai prin forţa ei armată şi prin puterea sa economică dar şi prin iradiaţia puterilor sale culturale.

Iată România pe care Eu şi cu tot poporul Meu o pregătim cu trudă şi ferma hotărâre pentru ziua de mâine, iată România pe care am ţinut să v'o înfăţişez astăzi în faţa Domniilor Voastre.

Sunt convins că acest program de desvoltare civilizatoare va ajuta şi mai mult la strângerea relaţiilor cât mai amicale între Ţara Mea şi Imperiul Britanic.

Deşi aşezată la marginea opusă a Europei vom putea totdeauna să găsim interese şi idealuri comune care vor permite o mai strânsă legătură pe terenurile economic şi intelectual.

Terminând aceste cuvinte încă odată aduc mulţumirile Mele cele mai calde tuturor acelora care Mi-au făcut o aşa caldă întâmpinare atât Mie cât şi Fiului Meu.

*

Pasagiile în cari Suveranul vorbeşte de origina Sa, acela în care evocă pe englezii cari au luptat la sfârşitul secolului al 16-lea alături de Mihai Viteazul şi acela în care proclamă că singurii soli ai păcii între popoare sunt numai negustorii, au fost aplaudate frenetic.

Recepţia şi dineul

dela legaţia României

Londra, 16 (Rador). — *Miercuri după amiază a avut loc o recepţie oferită de ministrul României la Londra şi doamna Grigorcea, în somptuoasele saloane ale nouei clădiri a legaţiei române din aristocraticul cartier Belgrave Square nr. 1.*

M. S. Regele Carol şi Marele Voevod Mihai au binevoit să onoreze această recepţie cu înalta Lor prezenţă.

Au participat peste 100 de invitaţi englezi şi români.

M. S. Regele a cerut să-l fie prezentată majoritatea celor prezenţi, dintre care grupul ziariştilor români aflaţi la Londra cu prilejul vizitei Regale, cu care Majestatea Sa s'a întreţinut.

Apoi Suveranul, condus de d. ministru Grigorcea, a vizitat noua legaţie.

In tot timpul prezenţei M. S. Regelui şi a Marelui Voevod a domnit o atmosferă înălţătoare.

La ora 17,30, M. S. Regele şi Marele Voevod, urmaţi de Suita Regală, au părăsit legaţia română, înapoindu-se la palatul Buckingham.

DINEUL

Londra, 16 (Rador). — **Miercuri seara, la ora 20,30, a avut loc la legaţia României din Belgrave Square, un dineu de gală oferit de M. S. Regele Carol II al României MM. LL. Regele şi Regina Marei Britanii.**

Au mai luat parte la acest dineu: regina mamă Mary, ducele şi ducesa de Kent, ducele şi ducesa de Gloucester, principesa moştenitoare Elizabeth, Marele Voevod Mihai de Alba Iulia, ducele şi ducesa de Beaufort, ducele şi ducesa de Norfolk, marchizul şi marchiza de Londonderry, ducele şi ducesa de Southerland, arhiepiscopul de Canterbury. domnii şi doamnele Chamberlain, lord Halifax, lord Runciman, contele şi contesa Stanhope, sir Samuel Hoare şi lady Hoare, ministrul de război Hoare Belisha, sir Reginald Hoare, ministrul Angliei la Bucureşti cu d-na, feldmareşalul lord Milna, d-nii N. Petrescu-Comnen, E. Urdăreanu, baron Stârcea, generalul sir Sidney Oliva, ministru Grigorcea cu d-na, maiorul Attlee cu d-na, general Mihail, şeful Casei militare a M. S. Regelui Carol, lt.-col. Filitti, lt.-col. Mihăilescu, ministru Matilla Ghyka, cu d-na.

Recepţia dela Buckingham-Palace

După banchet, M. S. Regele Carol, însoţit de Marele Voevod Mihai s'au dus la Buckingham Palace pentru a asista la recepţia oferită în onoarea Sa de MM. LL. Regele George al VI-lea şi Regina Elizabeth.

Peste 600 persoane invitate umpleau grandioasele săli de recepţie şi marea galerie de tablouri ale Palatului Regal.

Intre numeroşii invitaţi se aflau reprezentanţii diplomatici ai diferitelor state, precum şi reprezentanţii Dominioanelor britanice.

In clipa când Suveranii Angliei însoţiţi de M. S. Regele Carol II al României şi de Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba Iulia au intrat în sala de recepţie, orchestra regimentului de gardă „Cold Stream" a intonat Imnul naţional britanic şi Imnul regal român.

Regele George al Angliei, Regina Elisabeth, M. S. Regele Carol II şi Măria Sa Marele Voevod Mihai au făcut înconjurul sălii, oprindu-Se din timp în timp şi întreţinându-Se cu diferiţi invitaţi.

Familia regală britanică a mai fost reprezentată la această grandioasă recepţie prin Regina Mamă Mary, Ducele şi Ducesa de Gloucester, Ducele şi Ducesa de Kent, A. S. R. Principesa Regală şi contele de Harwood.

In timpul recepţiei orchestra dirijată de căpitanul Windham, a executat diferite opere muzicale.

Vitrina omagială pentru Anglia a subsecretariatului de stat al propagandei la „Cartea Românească"

Decoraţii conferite demnitarilor români

Londra, 16 (Rador). — *M. S. Regele George VI al Marei Britanii a binevoit a conferi d-lui N. Petrescu-Comnen, ministrul de afaceri străine al României Marele Cordon al Ordinului Sfinţilor Gheorghe şi Mihail, iar d-lui Ernest Urdărianu, ministrul Curţii Regale Marele Cordon al Ordinului, Victoria.*

Intrevederea lordului Halifax cu d. N. Petrescu-Comnen

Londra, 16 (Rador). — **Miercuri înainte de amiază d. N. Petrescu-Comnen, ministrul de afaceri străine al României a avut o lungă întrevedere la Camera Lorzilor cu lordul Halifax, ministrul de afaceri străine al Marei Britanii.**

*

Londra, 16 (Rador).— In cursul zilei de Joi d. Derek Patmoare, critic de artă şi cunoscut scriitor englez, care a vizitat România de curând, va vorbi la postul de radio Londra despre: Ţ[illegible] neasca şi poporul ei.

Audienţa d-lui Chamberlain

la M. S. Regele Carol II

Londra, 16 (Rador). — Corespondentul agenţiei Havas transmite:

M. S. Regele Carol al României a primit Miercuri după amiază în audienţă pe d. Neville Chamberlain, preşedintele consiliului de miniştri al Marei Britanii.

VIZITA SUVERANULUI A FOST FILMATĂ

Londra, 16 (Rador). — Subsecretariatul de stat al presei şi propagandei a făcut la Londra un film sonor cu toate fazele vizitei regale pe timpul celor trei zile şi anume: sosirea M. S. Regelui şi a Marelui Voevod la Dover, sosirea în gara Victoria, din Londra, şi la Buckingham Palace, recepţia dela Guildhall şi cea dela legaţia României, precum şi vizita pe care a făcut-o M. S. Regele Carol la uzinele de aviaţie şi la trupele motorizate dela Odiham şi Aldershot.

Cu prilejul vizitei regale, studioul de televiziune din Londra a transmis sosirea Inalţilor Oaspeţi la gara Victoria.

Toate cinematografele din Londra şi din provincie au rulat filme documentare româneşti, precum şi filme reprezentând diferite momente din viaţa M. S. Regelui Carol şi a Marelui Voevod Mihai.

Vtirinele dela marile magazine din Londra, decorate cu un material de propagandă adus dela Bucureşti, au avut un deosebit succes faţă de publicul englez, doritor să cunoască ţara românească şi poporul român cât mai de aproape.

Retransmisiunile de Miercuri, la radio

In cursul după amiezii de Miercuri s'a retransmis, ca şi în ziua precedentă, la postul românesc de radio-difuziune întreg programul festivităţilor dela Londra.

Publicul bucureştean a ţinut să asculte întreaga audiţie strângându-se în jurul difuzoarelor publice aşezate pe calea Victoriei, în piaţa Sf. Gheorghe şi în automobilele de piaţă.

Deasemeni în multe vitrine au fost expuse portretele celor doi Suverani, ai Angliei şi României, frumos împodobite cu drapelele celor două naţiuni prietene.

Pe străzi şi pe garduri s'au afişat numeroase drapele cu culorile britanice, menite să sublinieze simpatia poporului românesc pentru cel englez.

Tineretul Imperiului Britanic mulţumeşte „Străjii Ţării"

La telegramele omagiale trimise de „Straja Ţării" organizaţiei tineretului englez, cu prilejul vizitei M. S. Regelui şi Măriei Sale Marelui Voevod Mihai la Londra, d. Teofil Sidorovici a primit următoarele răspunsuri:

„Cercetaşii Imperiului Britanic mulţumesc d-lui Teofil Gh. Sidorovici, Comandantul Străjii Ţării şi străjerilor pentru salutul frăţesc, şi îi asigură de încântarea fără margini pe care le-a procurat-o vizita Majestăţii Sale Regelui Carol II şi a Măriei Sale Prinţul Mihai în Anglia şi de dorinţa lor de a fi cei mai buni prieteni şi de a coopera cu Straja Ţării, ai căror fraţi, în spiritul şi idealurile cercetăşiei, ei sunt bucuroşi să fie.

Comisar şef al cercetaşilor Marei Britanii
Hampton

*

Apreciem călduroasa telegramă. Am văzut chiar acum trecând în trăsură pe Majestăţile Lor. Prezentat mesagiul Dv. surorilor cercetaşe britanice. Multă încredere în prietenia Asociaţiei Mondiale cu Straja Ţării în viitor.

Directoarea biroului mondial
Katharine Furse

Scrisori profetice

Londra, 16 (Rador). — **„Daily Sketch" de Miercuri dimineaţă publică pe o pagină întreagă un articol intitulat: „Regele, Fiul Meu" cu subtitlul „Ultimele scrisori profetice ale Mariei Regină a României".**

Articolul semnat de d-na Haldane-Duncan, o intimă prietenă a Reginei Maria, este o pagină plină de duioşie în care autoarea scrie că salută astăzi pe M. S. Regele Carol II, care, aşa cum a fost viziunea Mamei Sale, continuă cu curaj calea Ei regească.

„The Guildhall"

„The Guildhall" este un palat în City din Londra, unde primarul Londrei (The Lord Mayor) oferă caspeţilor de seamă, în special Suveranilor străini în vizită oficială la Londra, recepţii de gală. In afară de această întrebuinţare, „The Guildhall", pe lângă că reprezintă cea mai preţioasă perlă din colecţia monumentelor istorice din Anglia, mai posedă o bibliotecă rară şi o minunată colecţie de tablouri şi obiecte de artă, păstrate cu mare grije de corporaţiile City-ului de-a lungul sutelor de ani de când i se poate socoti existenţa.

Dealungul veacurilor, el a fost întrebuinţat pentru trei scopuri:

1). Pentru adunările „guildilor" (membrii corporaţiilor londoneze) de unde îşi trage şi numele de „Guildhall" şi pentru adunările membrilor corporaţiilor, care alegeau pe primarul Londrei, pe şefii şi pe reprezentanţii City-ului în Parlament.

2). Ca judecătorie de pace numită pe acele vremuri, „The Court of Hustings".

3). Ca sală de banchet, pentru recepţiile date în onoarea Suveranilor străini şi a personalităţilor de valoare excepţională, aflate în vizită la Londra.

In această celebră clădire s'au petrecut şi o seamă de evenimente importante pentru istoria Angliei. Aici, după moartea Regelui Eduard al IV-lea, pe când cei doi fii ai săi erau închişi în Turnul Londrei, Ducele de Buckingham a proclamat drepturile de succesiune la tron ale Ducelui de Gloucester, fiul Ducelui de York (Iunie 1483). In secolul al XVI-lea la Guildhall s'au ţinut o serie întreagă de procese pe chestia conflictului religios care exista între protestanţi şi catolici.

Poetul Surrey şi Arhiepiscopul Cranmer au fost judecaţi şi condamnaţi la moarte, deasemenea şi Lady Jane Grey şi soţul ei, învinuiţi de Mary Tudor de conspiraţie contra ei, între anii 1553—1554.

Guildhall-ul are o faţadă lungă de 152 picioare. Acoperişul lui este făcut din lemn şi are o valoare decsebită. Arhitectul Wren, marele constructor al Londrei, a lucrat şi el la renovarea acestei faimoase clădiri. In interior, în afară de sălile de recepţie şi camerele de lucru ale consilierilor comunali (Aldermen). Guildhall-ul posedă o bibliotecă celebră cu volume foarte rare asupra istoriei Londrei şi a City-ului, o colecţie celebră de tablouri decorează interiorul şi un tezaur nepreţuit strâns, în cursul veacurilor, din lumea întreagă, de către corporaţiile metropolei britanice.

Camera Consiliului Comun este faimoasă prin faptul că în ea s'au votat sume fantastice pentru diferitele lucrări de utilitate publică.

In spatele hall-ului central există o criptă celebră, care datează din 1411 şi pe care marele incendiu (1666) nu a atins-o de loc. Coloanele, care susţin bolţile plafonului criptei sunt din marmură de Purbeck. Lungimea criptei este de 75 picioare, iar lăţimea de 45.

Această criptă, spune Maitland, (1789), se numea pe timpuri Welsh Hall, pentru că în ea Galii ţineau târgul lor cu produse de origină.

O serie de cămăruţe mici au fost transformate într'un adevărat muzeu de pictură, unde se pot admira tablouri semnate de John Gilbert şi portrete reprezentând pe Charles Pratt, Lordul Cancelar Camden etc., semnate de faimosul Sij. Reynolds.

Ministrul de interne

al Rusiei Subcarpatice, in trecere prin Satu-Mare

Satu-Mare, 15 Noembrie

D. dr. Edmund Bacinschi, ministrul de interne al Rusiei Subcarpatice, întorcându-se dela conferinţa dela Budapesta — ce s'a ţinut zilele trecute între guvernul maghiar şi cel al Rusiei Subcarpatice — din cauza comunicaţiilor de cale ferată întrerupte între Halmei şi Houst (Cehoslovacia), a fost nevoit să ia ruta Satu-Mare, abătându-se astfel prin oraşul nostru.

D-sa a fost găzduit la hotelul „Dacia", de Sâmbătă noapte până Duminică la ora 10 jumătate dim., când, cu o maşină şi-a continuat drumul prin Halmei-Tarna-Mare.

D. ministru Bacinschi, cât a stat în localitate n'a avut nici o întrevedere.

Continuitatea in politica românească

Sprijinul cel mai puternic al politicei noastre externe a fost şi este continuitatea ei. Această continuitate s'a putut manifesta mai ales după războiul mondial, adică după ce, prin jertfe dureroase, s'a putut realiza unitatea noastră naţională. Din clipa închegării într'un stat unitar a întregului neam românesc, politica lui externă n'a mai fost în funcţiune decât de unicul scop pe care îl constitue păstrarea cu sfinţenie a patrimoniului naţional. Politica instinctului naţional — cum a definit-o atât de cuprinzător marele Take Ionescu. Era firesc deci ca o asemenea politică să fie caracterizată prin continuitate, care nu poate fi asigurată decât într'o atmosferă internaţională de pace şi prin întreţinerea de bune relaţiuni şi de prietenii cu toate ţările şi în deosebi cu acelea în ideologia cărora pacea constitue elementul de bază.

Element de ordine, conştient de misiunea lui, moştenitor al unui trecut de lupte şi sacrificii pentru libertate şi dreptate, înzestrat cu însuşiri alese, poporul român a înţeles, de a doua zi după realizarea idealului lui milenar, că misiunea lui de aci încolo este consolidarea lui naţională, propăşirea lui economică şi contribuţia lui la opera civilizatoare şi de pace. Această misiune nu se poate îndeplini decât pe linia dreaptă a continuităţii, fără şovăire, cu lealitate şi sinceritate, cu voinţă şi hotărire.

Solia de pace pe care o îndeplineşte astăzi cu atâta strălucire Majestatea Sa Regele Carol II, în capitala Imperiului britanic, este o nouă manifestare a acestei continuităţi cu care ne mândrim, fiindcă ea dovedeşte că se poate pune temei pe cuvântul României a cărei politică externă nu are nimic de ascuns

Sunt 14 ani de când marele Rege Ferdinand, înfăptuitorul unităţii noastre naţionale, însoţit de nobila Sa soţie, iubita şi marea Regină Maria, erau primiţi tot în capitala Angliei cu cald entuziasm, cu măreţie împărătească şi cu prietenească ospitalitate. La banchetul oferit atunci de Regele George V, Regele Ferdinand a spus următoarele cuvinte:

„Pot să asigur că nu există o altă ţară mai hotărâtă şi mai ataşată decât România la politica de pace şi de solidaritate internaţională".

Nu răsună oare aceste cuvinte ca un ecou îndepărtat al aceluiaş crez pe care l'a exprimat acum actualul „Ambasador al poporului Român" M. S. Regele Carol II?

Sol al păcii în 1924 Regele Ferdinand cel Loial — Sol al păcii la 1938 Regele Carol II.

„Pretutindeni unde acţiunea noastră se va putea exercita ea se va manifesta în interesul păcii", spunea la 1924 Inaltul Ambasador al poporului român.

„Sper că vizita mea va contribui la întărirea păcii europene care este idealul nostru românesc", declară azi în 1938 Inaltul Ambasador al poporului român, M. S. Regele Carol II.

Prin cuvinte diferite a fost exprimată aceeaşi credinţă românească, aceeaşi hotărire, acelaş ideal românesc. Continuitate pe calea binelui şi a propăşirii, a colaborării şi a păcii — iată temelia politicii româneşti. Pe această solidă temelie România este gata să aducă preţioasa ei contribuţie de muncă, de avuţii naţionale şi de însuşiri morale la progresul mondial.

„Nu văd două laturi ale civilizaţiei umane care să fie mai strâns legate decât pacea şi prosperitatea economică" — a spus Majestatea Sa Regele Carol II cu prilejul discursului ce l-a rostit ieri la dejunul de la Guidhall şi, dezvoltând această înţeleaptă constatare, Suveranul României a adăugat:

„Nu este mijloc mai bun de a păstra pacea decât prin dezvoltarea loială şi echitabilă a schimburilor economice".

Ferm hotărită să contribue cu toate sforţările ei pe cale politică şi diplomatică la acţiunea de pace internaţională, România are, în acelaş timp, poate mai mult ca oricare altă ţară, şi toate posibilităţile de a aduce o reală şi folositoare contribuţie „la dezvoltarea loială şi echitabilă a schimburilor economice".

„România — a spus Majestatea Sa Regele Carol II — vă pot asigura că este gata de a adopta un atare program de îndată ce va găsi destule şi serioase colaborări".

Relaţiile noastre de afaceri cu Anglia

Astăzi, când ţara noastră este onorată de prietenia celui mai mare imperiu din lume, prietenie consfinţită prin magnifica primire făcută în clipa de faţă Regeştilor Soli ai României de către poporul britanic, în frunte cu Suveranii săi şi cu eminenţii exponenţi ai tuturor forurilor imperiale, nu trebue să uităm că paralel cu perspectivele pe care această înaltă prietenie le rezervă înţelegerii şi colaborării politice, se oferă deopotrivă de remarcabil perspectivele unei colaborări economice şi financiare excepţional de fructuoase.

Nu este deloc inutil să stăruim puţin asupra acestei laturi a evoluţiei posibile a relaţiunilor noastre cu Marea Britanie.

E de ajuns să amintim că dominaţiunea puterii britanice se întinde peste un teritoriu vast de 36 milioane km. patraţi (colonii, posesiuni, dominioane, ţări sub mandat), cu populaţii care ating aproape jumătate miliard de suflete, ca să ne dăm seama de forţa economică extraordinară pe care o reprezintă şi mai ales de uriaşele posibilităţi pe care această forţă le aporteză în schimbul de bunuri şi de valori cu celelalte ţări.

Nu trebue să uităm în deosebi, că dacă Anglia — şi ne referim numai la metropolă — este una din cele mai puternice ţări industriale (cu o producţie minieră — cărbuni — între 200-250 milioane tone anual; cu 430 de furnale înalte în industria metalurgică; cu 53 milioane de fusuri în industria textilă, aproape de 3 ori mai mult decât Statele-Unite; cu 8 milioane fusuri şi 200.000 lucrători în industria lânei; cu o producţie în industria mătasei vegetale de aproape 30 milioane kg. anual, etc.), apoi tot ea este una din ţările cu cea mai mare capacitate de consum şi — fapt demn de reţinut — cea mai mare ţară DE IMPORT din lume. Cifra importului în Anglia întotdeauna a depăşit cifra exportului. Ea importă mai toate categoriile de produse: materii prime pentru alimentarea industriei, semifabricate, fabricate, articole de lux, dar mai ales produse alimentare.

Numai cifra importului de unt în Anglia atinge 34 milioane lire sterline anual, ceeace în lei de-ai noştri ar reprezenta cam tot atâtea miliarde...

SCHIMBUL COMERCIAL ANGLO-ROMAN

O asemenea putere de achiziţie a unui popor, al cărui standard de viaţă este foarte ridicat, deschidea, firesc, cele mai largi posibilităţi de schimb pentru o ţară ca România, producătoare de cereale, de produse alimentare, de materii prime, lemn şi combustibil lichid, pentru care întotdeauna a fost deschisă piaţa engleză.

N'am făcut toate sforţările ce ne stau în putinţă ca să desvoltăm la maximum relaţiunile de schimb cu această piaţă.

Totuşi, şi aşa, Anglia a ocupat ani de-arândul — până în anul acesta — locul al 2-lea în comerţul exterior al României, venind după Germania.

Volumul cel mai mare, pe care l-a atins schimbul nostru de mărfuri cu Marea Britanie, a fost în 1925, când importul nostru de produse engleze s'a ridicat la peste 3 miliarde, iar exportul la circa 2.370 milioane, soldându-se în defavoarea noastră cu circa 783 milioane lei, şi în 1930, cu un import de 1.305 milioane şi un export de 2.230 milioane, soldându-se în favoarea noastră cu circa 1.357 milioane.

Anii următori s'au încheiat cu excedente în favoarea noastră.

Balanţa comercială a României cu Anglia pe ultimii 4 ani

Iată care este situaţia balanţei noastre comerciale cu Anglia pe anii 1935, 1936, 1937 şi pe 9 luni din 1938:

Anul	Import Valori Mii de Lei	Export Valori Mii de Lei	Sold Valori Mii de Lei
1935	1.063.780.—	1.614.629.—	+ 550.849.—
1936	928.680.—	3.132.341.—	+2203.661.—
1937	1.906.838.—	2.782.774.—	+ 875.936.—
9 luni din 1938	1.224.356.—	1.221.667.—	— 3.689.—

Precum se vede, în cursul anului 1938 volumul afacerilor cu Anglia marchează o scădere simţitoare, mai cu seamă în ce priveşte exportul nostru în această ţară.

In comparaţie cu situaţia pe primele 9 luni din anul 1937, iată în ce raport se găsesc cifrele importului şi exportului pe aceeaşi perioadă a anului în curs:

	1937 (în mii lei)	1938
Import:	1.554.826	1.224.356
Export:	2.401.305	1.221.667

Importăm din Anglia în deosebi: textile, vegetale şi industrii derivate; lână, păruri şi lucrări din aceste materii; aparate, maşini, motoare, vehicule, fier şi lucrări din fier; cauciuc, celuloid şi alte sucuri vegetale fructe şi coloniale.

Exportăm: cereale şi derivate; lemn, legume, plante şi seminţe; produse petrolifere; animale şi produse animale.

Rămân deschise însă, posibilităţi de export cu mult mai mari decât cele valorificate până acum. Şi anume, sporind simţitor pe deoparte, cota produselor exportate până acum introducând pe de altă parte, produse noui pe piaţa engleză, cum ar fi seminţele oleaginoase şi uleiurile vegetale, de care dispunem în cantităţi importante mai ales în Basarabia şi care ar putea forma un excelent debuşeu în Anglia; apoi legume, roşii, bulionuri, nuci, gutui, paste, orice alte fructe proaspete sau conservate; vinuri, unt, brânzeturi, ouă, piei de carachiul, etc.

Pentru a reuşi însă, în această direcţie, trebue mai întâi să organizăm piaţa noastră de producţie, să standardizăm produsele, să învăţăm a le ambala şi prezenta cât mai corespunzător gustului şi preferinţelor consumatorului englez. Expoziţiile, propaganda şi reclama, cu iscusinţă făcute, ar completa restul.

E timpul deci, să folosim din plin bunele dispoziţii de azi ale opiniei engleze şi făcând rânduială din timp, la noi acasă, să punem toată râvna ca marfa românească să fie căutată şi preferată de cumpărătorul englez.

ORDINUL JARRETIEREI

După cum s'a anunţat, M. S. Regele George al Angliei a conferit M. S. Regelui Carol Ordinul Jarretierei, cea mai înaltă distincţie engleză.

Celebrul „Ordin al Jarretierei" a fost întemeiat la 19 Ianuarie 1350 de regele Eduard al III-lea al Angliei. Există mai multe versiuni asupra fundării acestui ordin. Mai mulţi istorici pretind că ordinul a fost creat în amintirea victoriei dela Crecy şi că el a fost numit Jarretieră, în englezeşte garter, fie pentrucă Regele Angliei a dat semnalul bătăliei ridicând jarretiera sa în vârful unei lănci, fie pentrucă dăduse cuvântul jarretieră drept parolă trupelor sale. După alţii — şi aceasta este versiunea cea mai uşor crezută — la un bal al curţii la Londra, jarretiera contesei de Salisbury desfăcându-se, regele Eduard al III-lea i-a ridicat-o şi văzând pe curteni că surâd răutăcios a spus: Honni soit qui mal y pense. *Se pare că spre a consola pe contesa de Salisbury de mâhnirea pe care i-a produs-o purtarea curtenilor, regele Eduard al III-lea i-a promis că va creia în amintirea acestui incident un ordin atât de înalt încât şi cei mai mândri gentilomi vor râvni să aibe onoarea să-l poarte.*

In adevăr, dintre toate ordinele engleze, ordinul jarretierei şi-a păstrat până azi timp de 6 secole spiritul primului său statut. Organizaţia ordinului este feudală. El are drept mare maestru pe regele Angliei şi drept reşedinţă capela castelului Windsor. Ordinul are drept patron pe Sf. Gheorghe, patronul anului. Afară de prinţul de Walles şi de principii coborîtori din George I, ordinul cuprinde 25 de cavaleri, toţi egali, aleşi dintre cea mai înaltă nobilime a Imperiului.

Ordinul jaretierei nu este conferit decât rare ori unor suverani străini ca semn de deosebită distincţie.

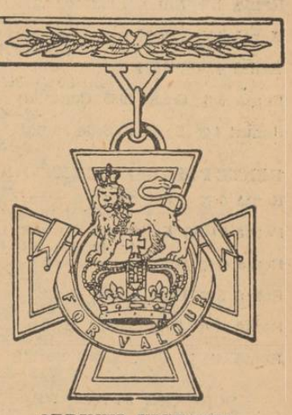

ORDINUL VICTORIA cu care a fost distins Marele Voevod Mihai

Ordinul are ca insigne o jarretieră de catifea albastru închis care se prinde sub genunchiul stâng şi pe care este brodată cu litere de aur deviza ordinului: „Honni soit qui mal y pense" *şi un medalion de aur numit Sf. Gheorghe, care se prinde cu o panglică largă albastră legată în eşarfă dela dreapta la stânga. Singură Regina Angliei poartă ordinul jarretierei la braţul stâng.*